

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 17 lipca 2024 r. w sprawie T-208/22, Makhlouf/Rada, wniesione w dniu 27 września 2024 r. przez Kindę Makhlouf

(Sprawa C-635/24 P)

(C/2025/247)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Kinda Makhlouf (przedstawiciel: G. Karouni, adwokat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 17 lipca 2024 r., Makhlouf/Rada (T-208/22, zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”, EU:T:2024:497), również w zakresie, w jakim wnosząca odwołanie została obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Radę;
- Rozpoznanie skargi co do istoty i stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji w zakresie, w jakim na ich mocy nazwisko wnoszącej odwołanie zostało umieszczone i pozostawione w wykazach załączonych do tych aktów:
  - a) Po pierwsze, decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2022/242 z dnia 21 lutego 2022 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2022, L 40, s. 26) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/237 z dnia 21 lutego 2022 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2022, L 40, s. 6) (zwanych dalej łącznie „pierwotnymi aktami”),
  - b) Po drugie, decyzji Rady (WPZiB) 2023/1035 z dnia 25 maja 2023 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2023, L 139, s. 49) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2023/1027 z dnia 25 maja 2023 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2023, L 139, s. 1) w zakresie, w jakim te akty jej dotyczą,
- Zasądzenie odszkodowania za poniesioną szkodę i zasądzenie od Rady na jej rzecz kwoty 50 000 EUR tytułem odszkodowania;
- Obciążenie Rady całością kosztów poniesionych przez wnoszącą odwołanie zarówno przed Sądem, jak i przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia gwarancji proceduralnych przysługujących wnoszącej odwołanie ze względu na niewysłuchanie jej przed przyjęciem pierwotnych aktów przyjętych przez Radę. Zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd błędnie uznał konieczność zapewnienia rozpatrywanym środkom ograniczającym efektu zaskoczenia, w szczególności ze względu na to, że udział, jaki stanowią aktywa wnoszącej odwołanie w stosunku do odziedziczonego przez nią majątku spadkowego, był niski, oraz na to, że dotyczące jej środki zostały przyjęte 11 lat po przyjęciu środków ograniczających dotyczących jej ojca.
2. W zarzucie drugim wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo, zgadzając się oceną Rady w odniesieniu do związku wnoszącej odwołanie z reżimem syryjskim i jej wpływu na jego decyzje. Powołując się na kryterium przynależności rodzinnej, Sąd odwrócił ciężar dowodu i naruszył art. 26, 29 i 40 TUE, art. 240 i 275 TFUE oraz art. 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, i to w sytuacji, w której wnosząca odwołanie została uznana przez Radę za niezwiązaną z syryjskimi sprawami politycznymi i gospodarczymi przez okres ponad 10 lat, przy czym dwa lata po śmierci jej ojca Rada nagle zmieniła swoją ocenę, w czasie gdy mieszkała ona już wraz ze swoim nowym mężem w Polsce.

3. W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie podnosi naruszenie zasady proporcjonalności i przeinaczenie okoliczności faktycznych, a także niewystarczające uzasadnienie w zaskarżonym wyroku w odniesieniu do zamrożenia jej własnych aktywów, oprócz odziedziczonych aktywów, które zostały zamrożone w majątku Mohammeda Makhloufa. Wnosząca odwołanie podnosi konkretnie, że okoliczności wymienione w aktach sprawy, do których odnosi się Sąd, miały miejsce siedem lat przed śmiercią Mohammeda Makhloufa i nabyciem przez nią spadku oraz że Sąd powinien był stwierdzić, iż Rada nie mogła oprzeć swojej decyzji o objęciu własnych środków wnoszącej odwołanie środkami ograniczającymi na tych okolicznościach.
  4. W zarzucie czwartym wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi naruszenie jej prawa do normalnego życia rodzinnego w zakresie, w jakim pominął on fakt, że ze względu na środki ograniczające przyjęte przez Radę nie mogła ona zamieszkiwać w Unii Europejskiej, osiedlić się w niej, ustanowić tam swojego miejsca zamieszkania i ośrodka interesów życiowych ze swoim małżonkiem, obywatelem Unii, którego interesy rodzinne, zawodowe i osobiste znajdują się w Polsce.
-